

[Alfred Jensen.]

gående investeringfunds og afskrivning, hvorved mulighederne for yderligere investering skulle fremmes. Mig bekendt er de afskrivningsregler, vi har, ikke særlig stramme, og mulighederne for at investere i industrien er jo til stede i høj grad, men det er, som om interessen herfor ikke er til stede. Også her fra talerstolen er det jo erkendt, at forholdet mellem forbrug og opsparing — eller investering, hvad man nu vil — ikke er så helt tosset, men der er ikke det rette forhold inden for investeringen. Her rejser sig så det spørgsmål: vil det være muligt, så længe det er det private initiativ, der skal foretage investeringen, der skal bestemme over produktionens tilrettelæggelse, at komme stort længere? Befinder vi os ikke i den situation, hvorom Arbejdsmandsforbundets nye formand sagde: vi må have planøkonomi i vor samfundshusholdning, og får vi det, vil vi have muligheder for at overvinde arbejdsløsheden. Jeg tror, han har ramt det rigtige, og det nytter ikke noget, at man slår sig til tåls med, at nye afskrivningsregler og lempelser ved investering vil klare dette problem. Der skal langt, langt mere drastiske indgreb til; man har fra fagbevægelsens side ligefrem talt om en strukturændring af samfundet, hvorved arbejderne fik mere indflydelse på produktionen. Jeg tror, det vil være nødvendigt at gå den vej, hvis vi virkelig skal nå frem til fuld beskæftigelse. Der blev da også i går fra talerstolen gjort opmærksom på, at når samfundet, staten, hjælper til, er det muligt at få industrien udviklet. Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen gjorde opmærksom på, hvad statens indsats havde betydet for stålvalseværkets oprettelse og drift, og det er klart, at man ved planmæssige indgreb vil være i stand til at udvikle industrien og få den placeret sådan, at der også bliver beskæftigelsesmuligheder ude i de små byer, faktisk også ude i landdistrikterne. Det kan ordnes, hvis man tager fat på det; men overlades det til det private initiativ, fortsætter den udvikling, vi kender, at strømmen går mod byerne, og at de, som ikke er i stand til at skaffe sig bopæl i byerne, bliver tvunget til at leve i arbejdsløshed ude i landdistrikterne.

Jeg har den opfattelse, at en af årsagerne til vore store vanskeligheder det sidste par års tid er den måde, hvorpå man ville løse valutavanskelighederne i 1954. Det kan ikke være rigtigt, at man skal løse sådanne vanskeligheder ved at skære den jævne mands købekraft ned og ved at skabe arbejdsløshed. Det kan ikke være vejen frem. Vi har den opfattelse, at man i stedet for skulle have valgt importreguleringen og så naturligvis samtidig have gennemført den nødvendige kontrol med priser og avancer. Det ville have været en mere fordelagtig vej at gå end den, vi er gået.

Samtidig med dette må man naturligvis udnytte de udenlandske markeder bedre. Jeg tænker her især på den østlige verden, hvor der er større muligheder end dem, vi har udnyttet; det viser sig jo, at vi har en alt for ringe handel med de østlige lande; det måtte være muligt at komme videre. De aftaler, som Finland, Island og Frankrig kan opnå, måtte vi vel også kunne opnå og derved sikre afsætning af den produktion, som vi ikke har mulighed for at sælge på de markeder, hvor vi afsætter hovedparten af vore varer i øjeblikket; det gælder i allerhøjeste grad landbrugsprodukter, men naturligvis også industrivarer. Vi har den opfattelse, at man burde ændre denne politik nu og derved sikre afsætning af en række varer, som vi altså ikke kan sælge; derved ville vi i øvrigt også sikre, at det arbejde, der kan udføres her i landet, udføres her.

Jeg har tidligere gjort opmærksom på, at vi burde have placeret flere ordrer på jernbanemateriel her i landet, end vi har gjort. Det er ganske urimeligt, at man lader de store lokomotiver bygge i udlandet, medens arbejdere, der er kendt med den slags arbejde, må gå arbejdsløse i Århus og Randers; ikke alene de pågældende arbejdere, men også byerne lider under en sådan trafik. Her var der mulighed for at øge beskæftigelsen.

I den seneste tid har spørgsmålet om automobilsamlefabrikkerne været fremme. Det har været vanskeligt at holde beskæftigelsen, og arbejderne har gjort opmærksom på, at der i andre lande, som vi i øvrigt er i fællesmarked med, er sikret et vist forhold mellem import af automobiler og produktion af automobiler i hjemlandet. Det måtte man også kunne sikre her, og det var rime-